

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 30 päivänä lokakuuta 2002,**

Saksan uusissa osavaltioissaan tehtäville investoinneille vuoden 1996 verolain (Jahressteuergesetz) nojalla myöntämän kahdeksan prosentin verotuksellisen investointipalkkion jatkamisesta Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie GmbH:n hyväksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 4037)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/229/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut kaikkia asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

1. TAUSTA JA MENETTELY

(1) Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie GmbH (jäljempänä 'MIDER') on ranskalaisen Elf Aquitaine SA:n (jäljempänä 'ELF') tytäryhtiö. Se muodostettiin 23 päivänä heinäkuuta 1992 uuden jalostamon perustamiseksi Leunaan, Sachsen-Anhaltin osavaltioon (jäljempänä 'Leuna 2000 -hanke').

(2) Komissio hyväksyi 11 päivänä marraskuuta 1992 tekemällään päätöksellä ⁽¹⁾ kahdeksan prosentin verotuksellisen investointipalkkion entisen DDR:n alueella tehtäviä investointeja varten vuoden 1993 investointipalkkiolain (Investitionszulagengesetz, jäljempänä 'InvZulG') mukaisesti. InvZulG:n 3 §:n 3 momentissa säädetään, että kahdeksan prosentin verotuksellisen palkkion myöntäminen edellyttää, että asianomainen on aloittanut investointihankkeensa toteuttamisen 31 päivän joulukuuta 1992 ja 1 päivän heinäkuuta 1994 välisenä aikana ja saanut sen valmiiksi ennen 1 päivää tammikuuta 1997. Jos hanke ei valmistunut kokonaisuudessaan kyseisen määräajan kuluessa, asianomaisella oli velvollisuus maksaa takaisin ne summat, jotka sille oli ehditty suorittaa investointipalkkiona.

(3) Komissio määritteli 30 päivänä kesäkuuta 1993 tekemässään päätöksessä ⁽²⁾ Leuna 2000 -hankkeen yhteydessä rakennettavaan jalostamoon liittyvän tukipaketin yhteismarkkinoille sopivaksi. Tukiin kuului myös kahdeksan prosentin investointipalkkio, jonka suuruus oli 184,1 miljoonaa euroa (360 miljoonaa Saksan markkaa). Tämän päätöksen pääasiallinen sisältö oli se, "että lukuun ottamatta 400 miljoonan Saksan markan ylimääräistä investointitukea kaikki myönnettyt tuet vastasivat olemassa olevia tukiohjelmia, jotka komissio oli hyväksynyt (investointitukilaki: C 59/91, NN 150/91 ja N 561/92; tukialuelaki: C 63/91, N 153/91; yhteinen puiteohjelma alueellisen talousrakenteen parantamiseksi: N 292/92 ja NN 83/92). [...]". "Kun otetaan huomioon jalostamoteollisuuden tilanne ja tulevaisuudennäkymät yhteisössä, polttoaineiden ja tisleiden kasvava kysyntä uusissa osavaltioissa, suotuisa vaikutus, joka jalostamolla on Hallen alueen kehitykseen sekä se, että suunnitellut tuet, jotka myönnetään hyväksytyjen tukiohjelmien mukaisesti, ja 400 miljoonan Saksan markan suuruinen ylimääräinen investointituki eivät ylitä uusien rakennushankkeita uusissa osavaltioissa koskevaa tuen kasautumisen 35 prosentin ylärajaa, tukiohjelma voidaan katsoa EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaksi. [...]". Komissio hyväksyi Leuna 2000 -hankkeelle suunnitellun lisätuen 25 päivänä lokakuuta 1994 tekemällään päätöksellä ⁽³⁾.

(4) InvZulG:n 3 §:n 3 momenttia muutettiin vuoden 1996 verolain (Jahressteuergesetz 1996) 18 §:n 1 momentilla. Tämän säännöksen mukaan hakija voi saada kahdeksan prosentin verotuksellisen investointipalkkion, jos investointihanke oli saatu päätökseen ennen 1 päivää tammikuuta 1999. Näin ollen tukikelpoisten investointien toteuttamismääräaika pidennettiin kahdella vuodella, mutta ajanjaksoa, jonka kuluessa kyseisen hankkeen toteuttaminen oli aloitettava, ei muutettu. Vuoden 1996 verolaki tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

⁽¹⁾ Valtiontuki N 561/92 — Saksa (investointipalkkiokauden pidennys entisen DDR:n alueella).

⁽²⁾ Valtiontuki NN 11/93 ja N 109/93 — Saksa (Leuna/Minolin yksityistäminen — Sachsen-Anhaltin osavaltion investointituki), EYVL C 214, 7.8.1993, s. 9.

⁽³⁾ Valtiontuki N 543/94 — Saksa (uudelle jalostamoyhtiölle Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie GmbH:lle myönnetyn Sachsen-Anhaltin osavaltion tuen korotus), EYVL C 385, 31.12.1994, s. 35.

- (5) Saksa ilmoitti muutoksesta komissiolle myöhässä, 19 päivänä joulukuuta 1995 päivätyllä kirjeellä.

2 artikla

- (6) Komissio teki 3 päivänä heinäkuuta 1996 päätöksen aloittaa vuoden 1996 verolain 18 §:n 1 momenttiin kohdistuva EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely ⁽⁴⁾. Päätöksestä ilmoitettiin Saksalle 31 päivänä heinäkuuta 1996. Saksaa ja muita jäsenvaltioita sekä kaikkia asianomaisia kehoitettiin esittämään huomautuksensa. Saksa esitti huomautuksensa 9 päivänä syyskuuta ja ELF 29 päivänä lokakuuta 1996 päivätyllä kirjeellä. Ranska otti asiaan kantaa ELF:n esittämien huomautusten perusteella 30 päivänä lokakuuta 1996.

Vuoden 1996 verolain 18 §:n 1 momentti on kumottava. Saksan on perittävä takaisin kaikki tämän säännöksen nojalla maksettu tuki. Tuki on perittävä takaisin Saksan lainsäädännön menettelyjen ja säännösten mukaisesti ja lisäksi on perittävä aluetukiohjelmien arvioinnissa käytettävään viitekorkoon perustuvaa korkoa tuen myöntämispäivästä alkaen.

3 artikla

- (7) Joulukuun 1996 ja heinäkuun 1997 välisenä aikana asiasta keskusteltiin useissa komission ja Saksan viranomaisten välisissä tapaamisissa.

Saksan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta päätöksen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

- (8) Komissio lopetti menettelyn 16 päivänä lokakuuta 1997 tekemällä päätöksen, jonka mukaan tuki ei sovellu yhteismarkkinoille ⁽⁵⁾. Siinä komissio katsoi, että kahdeksan prosentin investointipalkkioon oikeuttavien investointien toteuttamiselle asetetun määräajan pidentäminen, josta säädettiin vuoden 1996 verolain 18 §:n 1 momentissa, merkitsi uusissa osavaltioissa investointeja suorittaneille yrityksille myönnettyä uutta ylimääräistä valtiontukea. Lisäksi komissio totesi, ettei kyseinen tuki edistänyt uusia investointeja ja sitä oli näin ollen pidettävä toimintatukena, jolla oli tarkoitus korottaa asianomaisten yritysten omaa pääomaa. Komissio hylkäsi mahdollisuuden soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määrättyä poikkeusta erityisesti sillä perusteella, että toimintatuki ei hyödyttäisi pelkästään uusien osavaltioiden taloutta.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle."

- (9) Päätöksen artiklaosa kuuluu seuraavasti:

"1 artikla

Vuoden 1996 verolain (Jahressteuergesetz) 18 §:n 1 momentilla, jossa muutetaan vuoden 1993 investointitukilain (InvZulG) 3 § siten, että kahdeksan prosentin investointitukea myönnetään vastedes investoinneille, jotka on aloitettu 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen, mutta ennen 1 päivää heinäkuuta 1994, ja saadaan valmiiksi ennen 1 päivää tammikuuta 1999 (aiemman 1 päivän tammikuuta 1997 sijaan), otetaan käyttöön uusi ylimääräinen tuki Saksan uusiin osavaltioihin investoinneille yrityksille. Tämä tuki on laitonta, koska se on saatettu voimaan noudattamatta EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan määräyksiä. Tuki on yhteismarkkinoille soveltumatonta, koska se ei edistä EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista.

- (10) Komissio totesi päätöksessään kuitenkin: "Edellä esitetty ei kuitenkaan vaikuta Saksan mahdollisesti tekemään erillisilmoitukseen erityistoimenpiteistä MIDERin Itä-Saksan investoinnille myönnetyn tukipaketin muuttamiseksi. Komissio tutkisi tällaista muutosta kyseiseen investointihankkeeseen liittyvien erityispiirteiden ja komission hankkeesta tekemän myönteisen päätöksen perusteella".

- (11) Saksa ilmoitti komissiolle 13 päivänä maaliskuuta 1998 päivätyllä kirjeellä, että päätös oli pantu täytäntöön laissa, joka koskee Saksan kehittämistä edelleen rahoitustoiminnan sijaintipaikkana (Gesetz zur weiteren Fortentwicklung des Finanzplatzes Deutschland), sen 12 §:ssä. Tämän jälkeen vuoden 1996 verolaki kumottiin. Toimenpide tuli voimaan 28 päivänä maaliskuuta 1998 ja osavaltioiden valtiovarainministeriöt perivät jo maksetut määrät takaisin niiltä sijoittajilta, jotka eivät olleet saaneet hankkeitaan päätökseen 1 päivään tammikuuta 1997 mennessä. Sachsen-Anhaltin osavaltio vaati 30 päivänä joulukuuta 1996 tehdyllä päätöksellä MIDERiä maksamaan takaisin vuodelle 1994 jo maksetun investointipalkkion, jonka suuruus oli 49,8 miljoonaa euroa (97,5 miljoonaa Saksan markkaa), sekä kertyneet korot (3,4 miljoonaa euroa). MIDER nosti kanteen palkkion takaisinperimistä koskevaa päätöstä vastaan ja talletti summan sulkutilille.

- (12) MIDER nosti 5 päivänä tammikuuta 1998 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen komission 16 päivänä lokakuuta 1997 tekemää päätöstä vastaan.

- (13) ELF/MIDERin sekä Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgabenin (yhdistymiseen liittyvistä erityistehtävistä vastaava liittovaltion virasto, jäljempänä

⁽⁴⁾ EYVL C 290, 3.10.1996, s. 8.

⁽⁵⁾ Komission päätös 98/194/EY tehty 1 päivänä lokakuuta 1997, Saksan uusissa osavaltioissa tehtäville investoinneille vuoden 1996 verolain (Jahressteuergesetz) nojalla myönnetyn kahdeksan prosentin verotuksellisen investointipalkkion jatkamisesta, EYVL L 73, 12.3.1998, s. 38.

'BvS') välillä oli 30 päivänä joulukuuta 1997 tehty sovintoratkaisu, jonka mukaan kumpikin osapuoli luopuu Leuna 2000 -hankkeen yksityistämiseen liittyvistä keskinäisistä saatavistaan. Tässä sovintoratkaisussa sovittiin siitä, että BvS maksaisi 122,7 miljoonaa euroa (240 miljoonaa Saksan markkaa) ja Sachsen-Anhaltin osavaltio 61,4 miljoonaa euroa (120 miljoonaa Saksan markkaa). Saksa ilmoitti tästä sovintoratkaisusta komissiolle 30 päivänä tammikuuta 1998.

- (14) Komissio teki 13 päivänä maaliskuuta 2000 päätöksen ⁽⁶⁾, jossa se totesi, että sovintoratkaisuun ei liittynyt mitään perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea siltä osin kuin kyse oli BvS:n maksamasta 122,7 miljoonasta eurosta. Sachsen-Anhaltin osavaltion suorittama 61,4 miljoonan euron maksu, jolla oli tarkoitus osittain tasata saamatta jäänyttä kahdeksan prosentin investointipalkkiota, oli komission näkemyksen mukaan valtiontukea, mutta yhteismarkkinoille soveltuvaa. Saksa sitoutui kuitenkin pitämään 61,4 miljoonan euron summan sulkutilillä niin kauan, että komissio tekee lopullisen päätöksen menettelyssä C 47/97 — Leuna 2000/ELF/MIDER.

2. ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (T-9/98)

- (15) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi 22 päivänä marraskuuta 2001 tuomion asiassa T-9/98 ⁽⁷⁾. Tuomioistuin kumosi Saksan uusissa osavaltioissa tehtäville investoinneille vuoden 1996 verolain nojalla myönnetyn kahdeksan prosentin verotuksellisen investointipalkkion jatkamisesta 16 päivänä lokakuuta 1997 tehdyn komission päätöksen siltä osin kuin se koski MIDERiä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi ennen kaikkea seuraavaa:
- (16) "Lopuksi on todettava, että vaikka komissiolle tehty ilmoitus koski muodollisesti vain tukijärjestelmää, tämä ei kuitenkaan estä sitä, että tarkastellessaan kyseistä järjestelmää yleisesti ja abstraktisti komissio arvioi samalla myös kyseisen järjestelmän soveltuvuutta yksittäistapaukseen. Samoin tämän arvioinnin lopuksi tekemässään päätöksessä komissio voi katsoa, että tiettyjä ilmoitetun tukijärjestelmän soveltamistapauksia on pidettävä tukina kun taas toisia ei, tai todeta ainoastaan tietyt tapaukset yhteismarkkinoille soveltumattomiksi. Laajaa harkintavaltaa käyttäessään se voi erityisesti erottaa ilmoitetun tukijärjestelmän perusteella tukea saavat henkilöt toisistaan ottaen huomioon tietyt niihin liittyvät ominaispiirteet tai edellytykset, jotka ne täyttävät. [...]" (Tuomion 116 kohta).
- (17) "Esillä olevassa asiassa komissio ei voinut tarkastella vuoden 1996 verolain 18 §:n 1 momenttia vain yleisesti ja abstraktisti vaan sen oli myös tutkittava erikseen kantajan erityistapaus. Tällaista tutkimusta edellyttivät jo ne

kantajan investointihankkeeseen liittyvät erityispiirteet [...], joista komissio oli täysimääräisesti selvillä, mutta tämän lisäksi myös se, että Saksan hallitus oli hallinnollisen menettelyn kuluessa nimenomaisesti pyytänyt tällaista tutkimusta." (Tuomion 117 kohta).

- (18) "Oikeudenkäyntiasiakirjoista ja komission suullisessa käsittelystä antamista selvityksistä ilmenee, että näihin johtopäätöksiin tullakseen komissio oli erottanut toisistaan kaksi kyseisestä tukitoimenpiteestä mahdollisesti hyötyä saavien yritysten ryhmää." (Tuomion 121 kohta).
- (19) "Ensimmäiseen ryhmään kuuluivat yritykset, jotka olivat päättäneet toteuttaa uusissa osavaltioissa investointihankkeen kahdeksan prosentin verotuksellisen palkkion saamisen turvin, jotka olivat aloittaneet hankkeensa toteuttamisen 1.01.1993 ja 30.06.1994 välisenä aikana ja jättäneet ajoissa hakemuksen siitä, että edellä mainittu palkkio suoritettaisiin osittain mutta jotka eivät, toisin kuin ne alun perin olivat kuvitelleet, pystyneet lopulta saamaan hanketta valmiiksi ennen 1.01.1997. Riidanalaisessa päätöksessä komissio toteaa tältä osin, että 'ne yritykset, jotka tekivät investointipäätöksiä kahdeksan prosentin investointipalkkion saamisen turvin varaamatta tiettyä liikkumavaraa antavaa aikaa investointiin liittyville riskeille, ovat hyväksyneet sen, että investointituki voi olla myös pienempi kuin siinä tapauksessa, että yritykset täyttäisivät vuoden 1993 investointipalkkiolain edellytykset, ja pitäneet investointia näistä riskeistä huolimatta kannattavana". Komission mukaan "määräajan pidentäminen ei johda uusiin investointeihin ja sillä tuskin on vaikutusta myöskään aloitettujen investointihankkeiden valmistumiseen". Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pyysi suullisessa käsittelystä komissiota esittämään tiettyjä tarkennuksia, missä yhteydessä komissio totesi, että ensimmäiseen ryhmään kuuluvien yritysten osalta vuoden 1996 verolain 18 §:n 1 momentilla otettiin käyttöön ylimääräinen valtiontuki siltä osin kuin sillä "poistettiin näille yrityksille aiheutunut vaara" siitä, etteivät ne saisi valmiiksi investointihankkeita määrääjässä. (Tuomion 122 kohta).
- (20) [...] "Komission mukaan kantajaa oli kuitenkin pidettävä ensimmäiseen ryhmään kuuluvana yrityksenä. Esillä olevassa asiassa ei näin ollen ole tarvetta ottaa kantaa siihen, mihin toisen ryhmän määrittäminen perustuu, eikä näin ollen niihin erimielisyyksiin, joita asianosaisilla oli investointipalkkiolain 6 §:n 1 momentin tulkinnasta [...]". (Tuomion 124 kohta).
- (21) "Kantajan osalta on todettava, ettei vuoden 1996 verolain 18 §:n 1 momentilla otettu selvästikään käyttöön ylimääräistä tukea eikä näin ollen myöskään toimintatukea". (Tuomion 125 kohta).
- (22) "Oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenee, ettei kantaja ollut sitoutunut Leuna 2000 -hankkeeseen siten, että se olisi ollut halukas ottamaan riskin siitä, ettei hanke valmistuisi ennen investointipalkkiolain, sellaisena kuin se oli voimassa vuonna 1993, 3 §:n 3 momentissa tarkoitettua päivämäärää eli ennen 1.01.1997. Sen seikan lisäksi, että kantaja oli varannut tiettyä liikkumavaraa antavaa aikaa

⁽⁶⁾ Valtiontuki N 94/98 — Saksa.

⁽⁷⁾ Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie v. komissio, Kok. 2001, s. II-03367.

kyseisen hankkeen toteuttamiselle — hankkeen piti alun perin olla valmis heinäkuussa 1996 —, on korostettava, että hankkeen valmistuminen viivästyi täysin kantajasta riippumattomista seikoista ja ettei kantajan välttämättä olisi pitänyt ottaa näitä seikkoja huomioon investointipäätöstä tehdessään. Näin ollen ei voida olettaa, että kantaja olisi pitänyt investointihankettaan 'kannattavana', ilman sille myönnettävää kahdeksan prosentin verotuksellista palkkiota". (Tuomion 126 kohta).

(23) "Komissio ei voinut sen enempää päätellä, että kantajalle olisi myönnetty mitä tahansa muuta ylimääräistä valtiontukea. Komissio oli jo alusta lähtien selvillä kantajan investointihankkeen luonteesta ja tarkasta sisällöstä sekä kantajalle myönnettyjen erilaisten tukien määrästä ja intensiteetistä (ks. erityisesti 30.06.1993 tehty päätös), ja sillä oli ainoastaan mahdollisuus todeta, ettei kahdeksan prosentin verotukselliseen tukeen oikeuttavien investointien toteuttamiselle asetettavan määräajan pidentäminen kahdella vuodella millään tavalla muuttanut näitä seikkoja". (Tuomion 127 kohta).

(24) "Vaikka voitaisiinkin myöntää, että vuoden 1996 verolain 18 §:n 1 momentilla otettiin käyttöön ylimääräinen valtiontuki myös kantajan hyväksi, kantajan tapauksessa ei ollut kuitenkaan perusteltua todeta, että kyseinen tuki oli yhteismarkkinoille soveltumatonta. Tältä osin on palautettava mieleen toisaalta, ettei komissiolla ollut ollut mitään huomauttamista kahdeksan prosentin verotuksellista palkkiota koskevaa järjestelmää vastaan ja että se oli tämän lisäksi vielä nimenomaisesti todennut, että Leuna 2000 -hankkeelle myönnettävä tukipaketti, josta 360 miljoonaa DEM suoritettiin verotuksellisenä palkkiona, soveltui yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan nojalla, ja toisaalta, että pelkästään investointien toteuttamiselle asetetun määräajan pidentämisellä ei voitu muuttaa kyseisen hankkeen luonnetta tai sisältöä tai tukipaketin määrää ja intensiteettiä. Komissiolle ei näin ollen ollut mitään syytä olettaa, että määräajan pidentäminen oli omiaan vääristämään tai uhkasi vääristää kilpailua, ainakaan merkittävämmän kuin alun perin ilmoitettu Leuna 2000 -hanke, niin että sitä oli pidettävä yhteismarkkinoille soveltumattomana". (Tuomion 129 kohta).

(25) "Edellä olevasta seuraa, että komission olisi pitänyt katsoa kantajan osalta, ettei vuoden 1996 verolain 18 §:n 1 momentilla otettu käyttöön ylimääräistä valtiontukea, tai ainakin, että ylimääräinen tuki soveltui yhteismarkkinoille". (Tuomion 130 kohta).

3. VIIMEAIKAINEN KEHITYS JA TOIMENPITEEN ARVIOINTI MIDERIN KANNALTA

(26) Komission päätöksen kumoamisen vuoksi MIDERiä koskeva menettely C 28/96 (ex NN 6/96) aloitettiin uudelleen. Saksa muutti vuoden 1996 verolakeja koskevaa alkuperäistä ilmoitustaan (päiväty 19 päivänä joulukuuta 1995) 31 päivänä heinäkuuta 2002 päivätyllä kirjeellä, jotta ilmoitus vastaisi ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuimen tuomiota ja jotta komissio voisi tehdä yksittäistapausta koskevan päätöksen. Muutetun ilmoituksen mukaan MIDER saa ainoastaan vuodelle 1994 kahdeksan prosentin investointipalkkion, jonka suuruus on 49,8 miljoonaa euroa (97,5 miljoonaa Saksan markkaa), johon lisätään 3,4 miljoonaa euroa korkoja (6,8 miljoonaa Saksan markkaa). Ilmoitus MIDERille — ja kaikille muille mahdollisille tuensaaajille — vuosille 1995—1997 myönnettyistä investointipalkkioista vedettiin pois.

(27) Korkomaksujen vuoksi komissio sai ELFiltä 19 päivänä elokuuta 2002 päivätyn kirjeen sekä Saksalta lisähuomautuksia 19 päivänä syyskuuta 2002 päivätyllä kirjeellä. Komissio totesi asiasta, että sovintoratkaisussa todetaan nimenomaisesti, että MIDER maksaa BvS:lle takaisin kaikki ne summat, jotka sille oli maksettu kahdeksan prosentin investointipalkkiona ja joiden johdosta sillä on käytettävinsä yli 184,1 miljoonaa euroa (360 miljoonaa Saksan markkaa) varoja. Myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti tämän (tuomion 31 ja 37 kohta).

(28) Komission näkemyksen mukaan vuoden 1996 verolain 18 §:n 1 momentin perusteella MIDER sai lisätukea, koska komissio ei ollut 30 päivänä kesäkuuta 1993 tekemässään päätöksessä hyväksynyt 184,1 miljoonan euron (360 miljoonan Saksan markan) investointipalkkiota⁽⁸⁾.

(29) MIDER ei täyttänyt vuoden 1993 InvZulG:n 3 §:n 3 momentin edellytyksiä eikä sillä kyseisen säännöksen mukaan ollut näin oikeutta saada 184,1 miljoonan euron suuruisia kahdeksan prosentin investointipalkkioita.

(30) Kun vuoden 1993 InvZulG:iä muutettiin vuoden 1996 verolain yhteydessä, luotiin MIDERille uusia tukia, sillä muutoksen ansioista MIDERillä oli oikeus saada investointipalkkioita. Komissio ei kuitenkaan hyväksynyt tätä uutta tukea, joka näin ollen oli sääntöjenvastainen.

4. PÄÄTELMÄ

(31) Saksa muutti MIDERiä koskevaa ilmoitustaan 31 päivänä heinäkuuta 2002 päivätyllä kirjeellä. Ilmoitettu tuki koskee ainoastaan vuodelle 1994 maksettua kahdeksan prosentin investointipalkkiota, jonka suuruus on 49,8 miljoonaa euroa, johon lisätään 3,4 miljoonaa euroa korkoa. Muutetun ilmoituksen perusteella komission tarvitsee ottaa kantaa ainoastaan muutetun määrän soveltuvuuteen yhteismarkkinoille MIDERin osalta.

(32) Komissio vahvistaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-9/98 antaman tuomion sekä aikaisempien, 11 päivänä marraskuuta 1992 ja 30 päivänä kesä-

⁽⁸⁾ Komissio totesi ainoastaan, että "kaikki myönnettyt tuet vastaavat komission hyväksymiä tukiohjelmia [...]".

kuuta 1993 tekemiensä päätösten mukaisesti, että MIDERille vuodelle 1994 myönnetty kahdeksan prosentin investointipalkkio soveltuu yhteismarkkinoille, varsinkin kun kokonaistuki-intensiteetti ei tuen kasautuessa ylitä Sachsen-Anhaltin osavaltiossa sallittua tuen alueellista enimmäismäärää (35 prosenttia),

2 artikla

MIDERille vuodelle 1994 myönnetty kahdeksan prosentin investointipalkkio, jonka suuruus on 49,8 miljoonaa euroa, johon lisätään 3,4 miljoonaa euroa korkoa, soveltuu yhteismarkkinoille.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Vuoden 1996 verolain (Jahressteuergesetz) 18 §:n 1 momentilla, jossa muutetaan vuoden 1993 investointitukilain (Investitionszulagengesetz) 3 §:n siten, että kahdeksan prosentin investointipalkkio myönnetään vastedes investoinneille, jotka on aloitettu 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen, mutta ennen 1 päivää heinäkuuta 1994, ja saadaan valmiiksi ennen 1 päivää tammikuuta 1999 aiemman 1 päivän tammikuuta 1997 sijaan, luodaan MIDERin hyväksi uusi ylimääräinen tuki, jonka suuruus on 49,8 miljoonaa euroa ja johon lisätään 3,4 miljoonaa euroa korkoa. Tämä tukitoimenpide on sääntöjenvastainen, koska se on toteutettu EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan määräysten vastaisesti.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2002.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen